

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Kirkeudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

6) Første behandling af lovforslag nr. L 144:

Forslag til lov om ændring af lov om social bistand. (Ændring af reglerne for fradrag i kontanthjælp for indtægter).

Af socialministeren (Karen Jespersen).
(Fremsat 12/1 94).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Bjarne Laustsen (S):

Det drejer sig om ændring af lov om social bistand, og da det er en del af forliget om satspuljeforhandlingerne, skulle der ikke være de store problemer i denne lille sag.

Sagen er for øvrigt god. Det drejer sig om at indføre en bestemmelse i bistanndsloven, således at der ikke vil ske fradrag i kontanthjælpen for vederlag, som man får, når man er tilforordnet ved valg. Det, det drejer sig om, er, at der skønnes at være op imod 1.000 mennesker, som, når de er tilforordnede, får trukket i kontanthjælpen, og de økonomiske konsekvenser kan selvfølgelig være vanskelige at overskue, men da vi regner med to valg til næste år og den maksimale ydelse for en valgdag er 600 kr., regner vi med, at det vil komme til at koste 1,2 mio. kr.

Vi synes, at sagen er god, og vi skal give tilslutning fra Socialdemokratiets side.

Pia Christmas-Møller (KF):

Vi kan også fra konservativ side give lovforslaget tilslutning, men jeg har da lyst til at føje

til, at det undrer os lidt, at socialministeren hverken i bemærkningerne eller i fremsættelsestalen med én sætning nævnte, at det er indeholdt i vores store satspuljeforlig fra december måned.

Derudover vil jeg gerne spørge socialministeren, hvad der menes med, at lovforslaget vil blive forhandlet med de kommunale parter. Hvad er det, der skal forhandles på plads med de kommunale parter, for økonomien, den del, der overhovedet måtte være, er jo skaffet via satspuljen.

Nu er det ikke sådan, at vi er imod, at man taler med kommunerne om forskellige ting, som berører dem, slet ikke, men hvad er det, der skal forhandles? Det kunne vi godt tænke os at få et præcist svar på, men vi tilsiger en hurtig og effektiv udvalgsbehandling.

Else Winther Andersen (V):

Dette lovforslag drejer sig jo om en aftale i forbindelse med satspuljeforliget, så jeg kan kun sige, at Venstre kan støtte det.

Vi vil nok gerne have undersøgt under udvalgsarbejdet, hvordan man er kommet frem til, at det i forbindelse med valgene i det kommende år drejer sig om et antal på ca. 2.000 bistanndsklienter, men det må ministeriet vel kunne give oplysning om.

Hanne Thanning Jacobsen (SF):

Socialistisk Folkeparti kan støtte dette lovforslag varmt. Vi rejste sagen i forbindelse med kommunalvalget, og det er en stor tilfredsstillelse for os at konstatere, at det nu fører til denne ændring for bistanndsmottagere, så de kan deltage i arbejdet som valgtilforordnet, uden at det medfører træk i kontanthjælpen.

Vi ved som nævnt af den forrige ordfører, at der skal være to valg i år, og derfor er det godt, at socialministeren så hurtigt efter vores indgåelse af satspuljeforliget sørger for, at denne lille, men for nogen vigtige ændring vedtages så hurtigt som muligt.

Vi ved, hvornår vi skal have EU-valg, men vi ved jo ikke, hvornår vi skal have folketingsvalg, så lad os skynde os at få udvalgsarbejdet overstået. Vi siger et stort ja til lovforslaget.

Tom Behnke (FP):

Der er ikke noget at sige til, at SF siger et stort ja til forslaget her. Jeg er lige ved at sige,

[Tom Behnke]

at af samme grund siger Fremskridtspartiet et stort nej til forslaget, men der ligger dog dybere argumenter bag end som så.

Det, der bliver argumenteret for i forslaget, specielt i den skriftlige fremsættelse, er, at man finder, at det er rimeligt, at kontanthjælpsmodtagere på lige niveau med andre kan være tilforordnede ved valg. Men hvad er situationen for andre, der er tilforordnet ved valg? Den er, at hvis man har et lønarbejde af en eller anden art, må man tage sig en fridag eller en feriedag, og på den måde får man ikke en lønindtægt den dag, hvor man er tilforordnet. Dermed er situationen, som den er i dag, ens for lønmodtagere og kontanthjælpsmodtagere: Man bliver trukket i sin løn, hvis man er tilforordnet. Så har lønmodtageren selvfølgelig den fordel, at man har mulighed for at tage en feriedag; det ved jeg godt at kontanthjælpsmodtageren ikke har de store muligheder for, men i princippet bliver man dog stadig trukket i løn.

Det fremgår også af forslagets bilag, hvor de gældende bestemmelser er optrykt. Der kan man se, at i § 38, stk. 3, står der klart og tydeligt, at personer, der har modtaget kontanthjælp i en sammenhængende periode på 3 måneder eller derover, kan have arbejdsindtægter på indtil 2.000 kr. pr. måned, uden at der sker fradrag.

Det vil sige, at den gruppe, vi taler om, er kontanthjælpsmodtagere, der har været det i mindre end 3 måneder, og som er tilforordnet. Og hvor mange er det så, vi taler om? Jeg tror ikke på, at det er det tal, som er nævnt i forslaget her, og jeg tror heller ikke på, at det vil medføre de udgifter, man har budgetteret med; men det vil jo kun være en positiv afledt effekt af forslaget, hvis jeg får ret i det.

Men sagen er, at hvis man er kontanthjælpsmodtager og i den periode ønsker at være tilforordnet ved et valg, og hvis man er i den situation, at man ikke har været på kontanthjælp i 3 måneder eller mere, ja, så er der ikke noget at gøre ved det, så må man tage de konsekvenser, der er: at hvis man vil være tilforordnet, får man den løn den dag, og så mister man selvfølgelig sin kontanthjælp. Vi ser intet forkert i, at reglerne er, som de er i dag, og derfor afviser vi forslaget.

Lysholm Christensen (KRF):

I Kristeligt Folkeparti finder vi også, at det

er rimeligt, at vi får løst dette problem. Skønt det ikke er særlig mange, det drejer sig om, må det dog være muligt for kontanthjælpsmodtagere at deltage i den demokratiske proces på lige fod med andre borgere, og derfor finder vi det rimeligt, at man laver denne ordning, således at de ikke bliver trukket for det vederlag, der bliver udbetalt.

Den tidligere ordfører har naturligvis ret i, at der kan være andre områder i samfundet, hvor borgere kommer i en lignende situation, og derfor er det måske lidt betænkeligt at trække et enkelt hjørne ud og løse det uden at se på, hvad der kunne være af andre tilgrænsende eksempler; men nu har vi fundet en løsning på dette her problem, og det er vi godt tilfreds med. Vi støtter lovforslaget.

Socialministeren (Karen Jespersen):

Jeg vil gerne sige tak for tilslutningen til lovforslaget.

Jeg vil gerne beklage over for fru Pia Christmas-Møller, at det ikke står direkte nævnt i bemærkningerne til forslaget, at det er et resultat af satspuljeforhandlingerne. Jeg bestræber mig på i enhver sammenhæng, når forslag fra satspuljeforhandlingerne er på tale, at nævne, at det er hele Folketinget, der står bag, og at det er et led i de forhandlinger, for jeg synes også, at det var nogle vellykkede og positive forhandlinger. Det bestræber jeg mig på, og jeg beklager, at det ikke er sket i dette tilfælde.

Med hensyn til forhandlingerne med kommunerne er det sådan, at selv om der er dækning i de midler, der er afsat i forslaget, skal det ind i forhandlingerne; men der er dækning for forslaget.

Når det drejer sig om, hvorfor vi er landet på antallet 1.000, er det et skøn, der bygger på en vurdering af antallet af kontanthjælpsmodtagere i befolkningen som helhed. Det er simpelt hen en vurdering. Det er beregnet også her, at der skal være dækning for det antal, der kommer, men det er det nærmeste, vi har kunnet komme det, og der er selvfølgelig ikke nogen egentlig statistisk opgørelse.

Jeg vil lige sige til hr. Tom Behnke, at den arbejdsindtægt, som det blev nævnt at man kan tjene, på 2.000 kr. efter 3 måneder på kontanthjælp ikke omfatter vederlag, som alle tilforordnede får. Det falder netop ved siden af, så forslaget vil altså også omfatte kontant-

[Socialministeren]

hjelpsmodtagere, der er på kontanthjælp ud over 3 måneder.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Grove):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Socialudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

7) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 44:

Forslag til folketingsbeslutning om lejeværdi af boliginteressentskaber.

Af Pernille Sams (KF) m.fl.
(Fremsat 14/12 93).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling**Skatteministeren (Stavad):**

Spørgsmålet om fastsættelse af lejeværdien af egen bolig for deltagere i et boliginteressentskab har affødt en livlig diskussion rundt om i landet, kan man godt sige, ikke mindst i Århusområdet. Så vidt jeg kan se, er det på den baggrund, Det Konservative Folkeparti har fremsat dette beslutningsforslag om, at lejeværdien i disse tilfælde beregnes som 2 pct. af vurderingen for at ligestille boliginteressentskaber med ejerlejligheder.

Jeg vil godt allerede her slå fast, at regeringen ikke kan støtte forslaget, og det vil jeg kort forsøge at begrunde. Jeg går ud fra, at det er 2 pct. af den nuværende offentlige vurdering for den enkelte ejendom, som forslagsstillerne har i tankerne. Forslaget vil således i realiteten betyde en begunstiggelse af boligfællesskaber i forhold til ejerlejligheder. Lejeværdien i disse boligkollektiver vil nemlig i så fald blive ekstraordinært lav. Det skyldes, at den offentlige

vurdering af disse boliginteressentskaber er lavere end for en tilsvarende ejendom, som er udstykket i ejerlejligheder.

De ejendomme, som ejes af boliginteressentskaber, må simpelt hen ikke udstykkes i ejerlejligheder. Det vil derfor ikke føre til noget rimeligt resultat blot med et snuptag at inddrage disse boliginteressentskaber under ligningslovens procentregler. En lejlighed i en ejendom, der ejes af et boliginteressentskab, kan ikke direkte sammenlignes med en ejerlejlighed. Til forskel fra ejerlejligheden ejer den enkelte deltager i et boliginteressentskab ikke en bestemt bolig, men derimod kun en ideel andel af ejendommen, som giver ret til at bo på den af lejlighederne.

Som jeg tidligere har meddelt Folketinget, skal lejeværdien i disse boliginteressentskaber fastsættes efter et skøn over, hvad den pågældende bolig vil kunne indbringe ved udlejning til uafhængig tredjemand. Som også meddelt Folketinget skal dette skøn i de områder, hvor der er nedsat et huslejenævn, tage udgangspunkt i den såkaldte omkostningsbestemte leje.

Yderligere skal det nævnes, at boligministeren har nedsat et udvalg, hvor også Skatteministeriet er repræsenteret, som skal kortlægge og vurdere de problemer, der kan opstå for boligøgende, der investerer i boligfællesskaber. Udvalget forventes at blive færdig med sit arbejde i løbet af første halvår af 1994, og derefter vil regeringen tage stilling til, om der er behov for at se på lejeværdireglerne for boliginteressentskaber m.v.

På den baggrund kan jeg som nævnt på regeringens vegne meddele, at vi ikke kan støtte beslutningsforslaget.

Anne-Marie Meldgaard (S):

Problemstillingen om fastsættelse af lejeværdi af egen bolig i boligfællesskaber har været et af de varmeste emner i efterårets og vinterens debatter. Det er forståeligt nok, idet en gruppe mennesker i god tro har købt egen bolig – desværre nok på falske forudsætninger, men det er ikke lovgivningens skyld. Ansvar for må placeres andetsteds; hvor kan den enkelte jo selv vurdere.

Det er selvfølgelig altid sundt med debat, når der opstår tvivl om borgernes retssikkerhed – som her vedrørende beregningen af leje-